31993R1938

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 1938/93
z dnia 19 lipca 1993 r.
zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 3002/92, w szczególności w odniesieniu do zwalniania zabezpieczeń wniesionych w związku z wywozem produktów z interwencji

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady nr 136/66/EWG z dnia 22 września 1966 r. w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów [1], ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2046/92 [2], w szczególności jego art. 12 ust. 4 i art. 26 ust. 3, uwzględniając również odpowiednie przepisy innych rozporządzeń ustanawiających wspólną organizację rynków produktów rolnych,

a także mając na uwadze, co następuje:

Państwom Członkowskim należy pozostawić więcej czasu na przeprowadzenie reorganizacji swoich agencji kontroli, wymaganej dla zgodności z wymogiem stanowiącym, że tylko jeden organ kontroli jest odpowiedzialny za weryfikację wykorzystania i/lub przeznaczenia wszystkich produktów, niezależnie od ich pochodzenia, objętych którymkolwiek ze specjalnych środków lub jego części;

w niektórych przypadkach produkty z interwencji są sprzedawane po cenach skalkulowanych z uwzględnieniem kwoty refundacji stosowanej dla państw trzecich lub dla określonego państwa trzeciego; dlatego prawo do refundacji wywozowej jest odliczane od ceny sprzedaży;

w celu zapewnienia należytego sfinalizowania operacji wymaga się wniesienia zabezpieczenia; kwota tego zabezpieczenia obliczana jest z uwzględnieniem różnych aspektów danej operacji, w szczególności ryzyka zakłócenia handlu i pełnego wywiązania się z zobowiązań złożonych przez dany podmiot gospodarczy;

w świetle zdobytego doświadczenia konieczne jest ponowne rozważenie konsekwencji zbywania produktów z interwencji na rynkach państw trzecich innych niż te, które zostały przewidziane w momencie wywozu;

w tym celu, należy dostosować przepisy regulujące zwalnianie zabezpieczeń złożonych w geograficznych miejscach przeznaczenia, do których produkty te faktycznie dotarły, jednocześnie zapewniając skuteczność środków przyjętych w odniesieniu do sprzedaży produktów z interwencji; co się tyczy zwalniania zabezpieczeń, biorąc pod uwagę różnorodność występujących sytuacji możliwe jest ustanowienie, na poziomie horyzontalnym, jedynie przepisów ograniczonych do aspektu refundacji wywozowych;

dlatego rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3002/92 [3], ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1231/93 [4] powinno zostać zmienione;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią właściwego Komitetu Zarządzającego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 3002/92 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 1 akapit trzeci wyrazy „sześć miesięcy" zastępuje się wyrazami „10 miesięcy";

2) w art. 11 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wymogi ustanowione w ust. 1 lit. a)-d) stanowią zobowiązania pierwotne w rozumieniu art. 20 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85, bez uszczerbku dla przepisów art. 15 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.";

3) artykuł 15 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 15

1. Zwolnienie zabezpieczenia wymaga przedstawienia dowodu, określonego w art. 4, oraz

— jeżeli produkty mają być przywiezione do określonego państwa trzeciego, lub

— jeżeli w przypadkach, gdy produkty mają być wywiezione ze Wspólnoty, występują poważne wątpliwości co do rzeczywistego miejsca przeznaczenia

pod warunkiem przedstawienia dowodu określonego w art. 17 i 18 rozporządzenia (EWG) nr 3665/87.

Właściwe władze Państw Członkowskich mogą wymagać przedstawienia dodatkowych dowodów, że dane produkty zostały rzeczywiście wprowadzone na rynek danego państwa trzeciego dokonującego przywozu.

W przypadkach zaistnienia poważnych wątpliwości, co do rzeczywistego miejsca przeznaczenia produktów Komisja może wezwać Państwa Członkowskie do zastosowania przepisów niniejszego ustępu.

[1] Dz.U. 172 z 30.9.1966, str. 3025/66.
[2] Dz.U. L 215 z 30.7.1992, str. 1.
[3] Dz.U. L 301 z 17.10.1992, str. 17.
[4] Dz.U. L 124 z 20.5.1993, str. 25.

2. W przypadku gdy produkt ma być przywieziony do określonego państwa trzeciego i gdy kwota refundacji jest odliczana od ceny sprzedaży, a stosowny dowód, określony w ust. 1 nie został dostarczony:

a) część zabezpieczenia może zostać zwolniona po przedstawieniu dowodu, że produkt opuścił obszar celny Wspólnoty; kwota zwolniona jest równa najniższej kwocie refundacji, wyznaczonej zgodnie z art. 20 rozporządzenia (EWG) nr 3665/87, obowiązującej w dniu, w którym przyjęto zgłoszenie wywozowe;

b) dodatkowo, oprócz kwoty określonej w lit. a), zostanie zwolniona ta część zabezpieczenia, która odpowiada różnicy między najniższą kwotą określoną powyżej, a kwotą refundacji obowiązującą w dniu, w którym przyjęto zgłoszenie wywozowe do państwa trzeciego dokonującego wywozu, do wysokości do której kwota ta nie przekracza kwoty refundacji obowiązującej dla obligatoryjnego miejsca przeznaczenia, w przypadku gdy:

— wywóz do wyżej wymienionego państwa trzeciego nie mógł być dokonany ze względu na siłę wyższą, oraz

— dowód przywozu do innego kraju przeznaczenia został przedłożony zgodnie z ust. 1."

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 1 pkt 1 stosuje się od dnia 1 lipca 1993 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 lipca 1993 r.

W imieniu Komisji

René STEICHEN

Członek Komisji